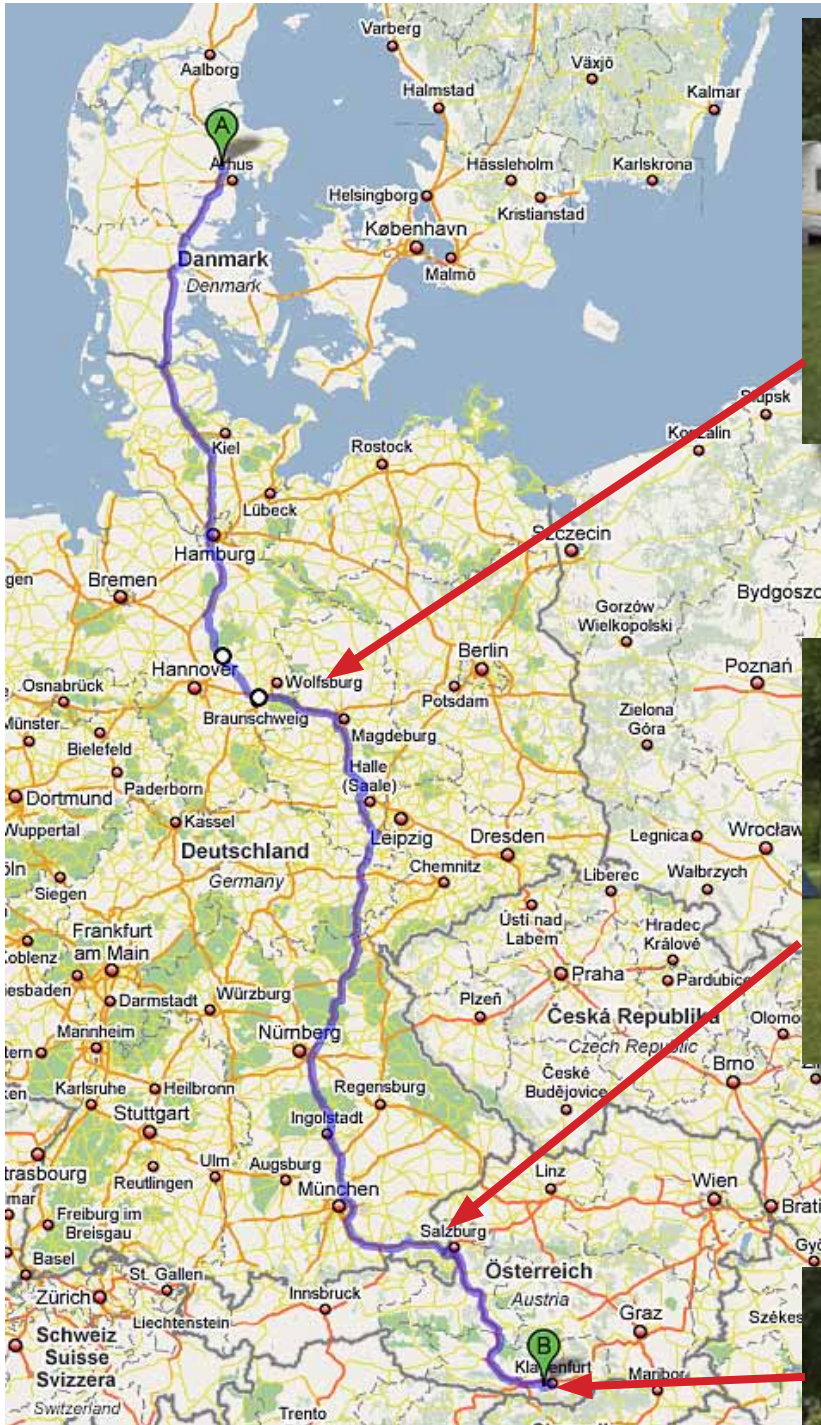

Sommerferie 2008

fra den 11. til 23. august i Østrig

Dagens kørsel: 513 km fra Engvej i Hinnerup til Erholungspark Camping ved Irenensee nær Celle

Dagens kørsel 744 km fra Erholungspark Camping til Chiemsee Camping nær den Østriske grænse

Dagens kørsel: 260 km fra Chiemsee Camping til Müllerhof Camping ved Keutschach See nær Klagenfurt, Kärnten, Østrig. Her blev vi i 10 dage

Vi havde plads ved den røde pil i øverste billede. Her var der god udsigt ned til søen, som vi kunne bade i. Det var helt rent bjergvand, ca. 24 grader varmt.

Søen i solnedgang
og et kikk op mod vores
CombiCamp

Her er lige et par billeder fra Erholungspark camping nær Celle

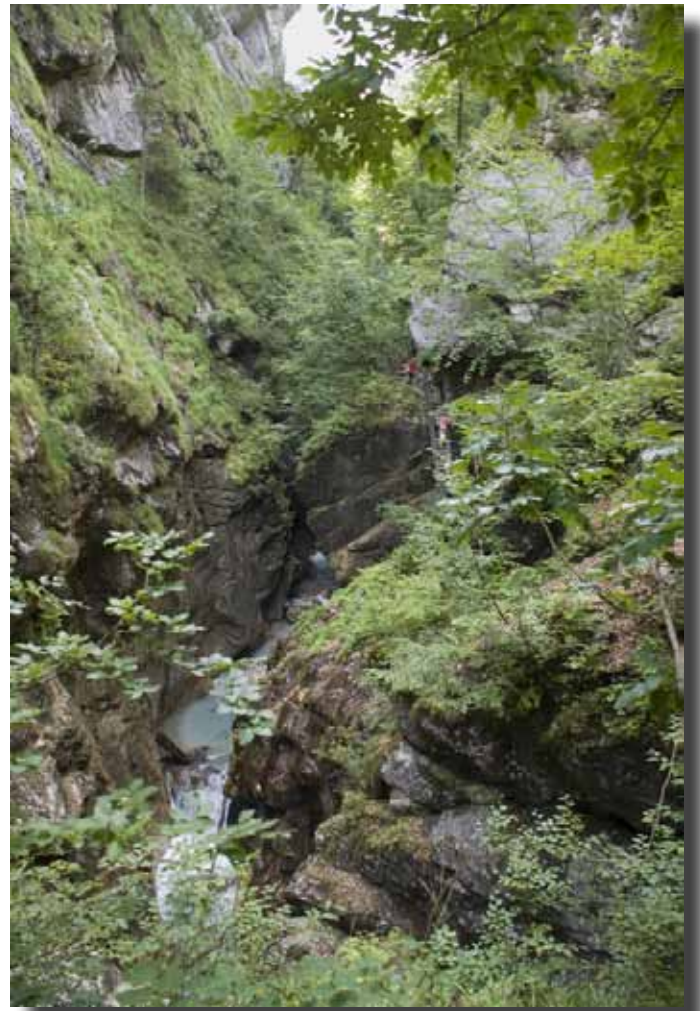

Første udflugt gik til en bjergslugt: Tscheppa slugten nær grænsen til Croatien. Vi gik fra Parkplatz til Bodental. En tur på en tre-timer med en stigning på 400 meter. Stien var dels grusvej, dels over trærødder og nogle steder træbroer, hængt op på klippevæggen.

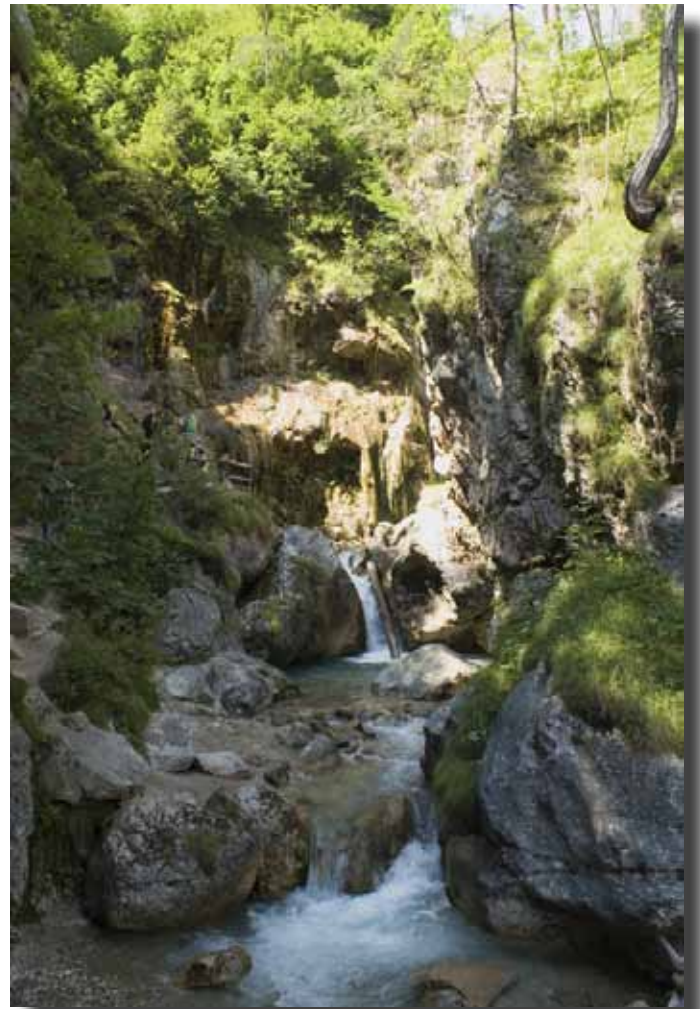

Stierne var nogle steder "klistret" uden på klippevæggen.

Vi besøgte en lille by: Maria Wörth, som om aftenen skulle have været centrum for den årlige Marienprozession - illuminerede både på søen. Imidlertid belv der sådan et uvejr, at de måtte aflyse, og det var ikke sket i de sidste 54 år. Området - og dermed også vores campingplads fik i nærheden af 100 mm regn i løbet af aftenen og natten. CombiCampen var næsten tæt.

Her begynder skyerne så små at trække op inden den helt store syndflod

**KLEINE
ZEITUNG**

**Am Tag als die
Sintflut kam**

Vi kørte ind til Klagenfurt en formiddag og her dumpe vi lige ind i en keramik festival, med udstillere fra hele verden.

Udstillingerne var lige ved siden af domkirken. Her var der bryllup. Så fik vi lige den oplevelse med også.

Vi tog to hejse op til toppen af Gerlitzén bjerget for at nyde udsigten. Det var lidt koldt og der var også en del skyer, men en flot udsigt, det var der - når der var hul i skyerne.

GERLITZEN
Bergsommer
KOMM' RAUF!
AUT D
Sommer 2008
www.gerlitzén.com
KÄRNTEN

Der var en del paraglidere på toppen og vi stod og så på, hvordan de bar sig ad med at komme i luften. Man løber "bare" op mod vinden, så går det af sig selv.

Eg godt råd: "Stå ikke foran en startende paraglider. Han er meget usikker på kursen"

Kärntens bedste udsigtspunkt.
Tårnet er 54 meter høj og står 851 meter
over havet. Der er elevator op til de tre
besøgsplatforme. Den første platform er 43
meter over jorden.

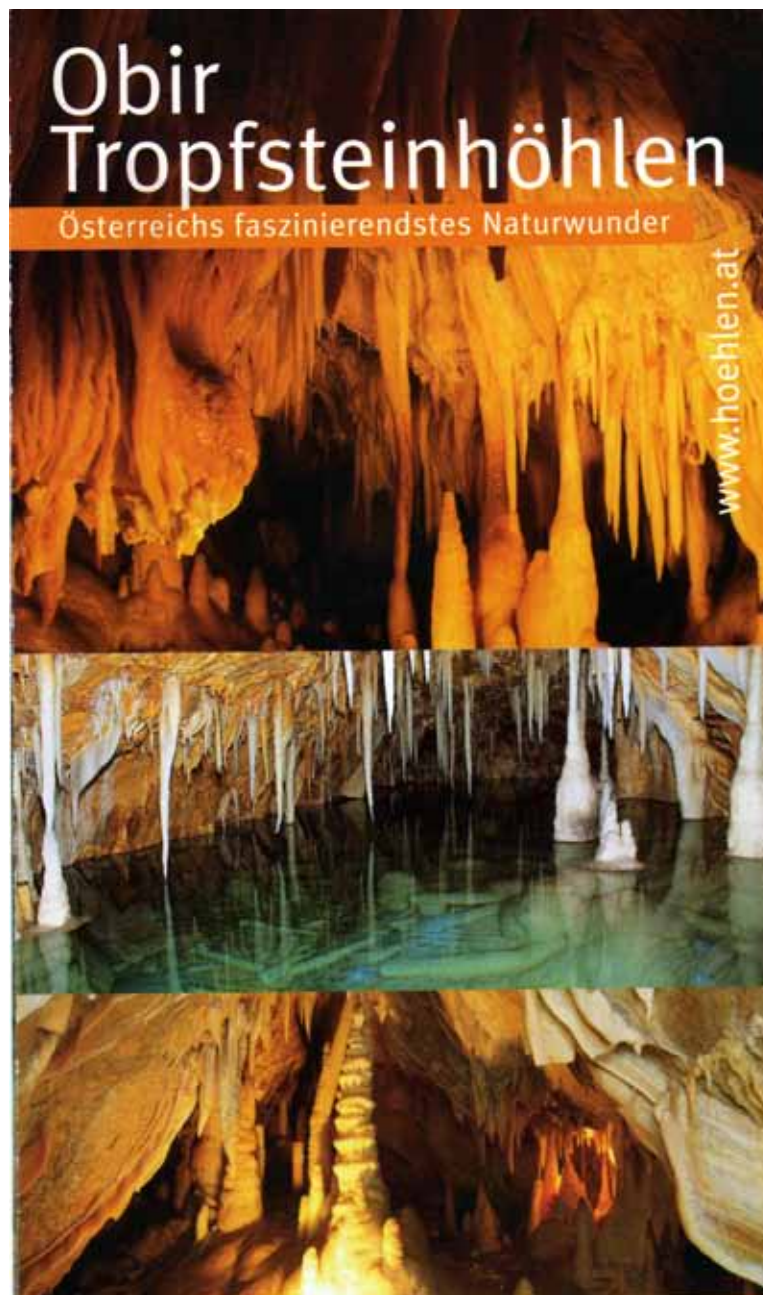

Würther See, set oppe fra tårnet.

Udsigt over mod vores campingplads. Man kan lige skimte CombiCampen i den røde cirkel

Obir drypstenshule.

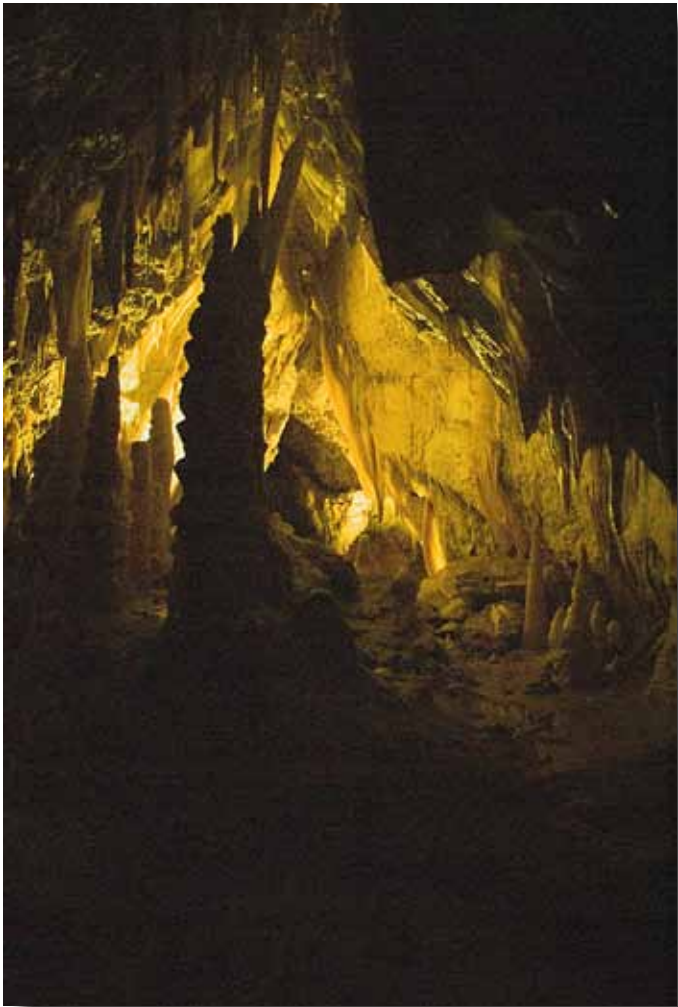
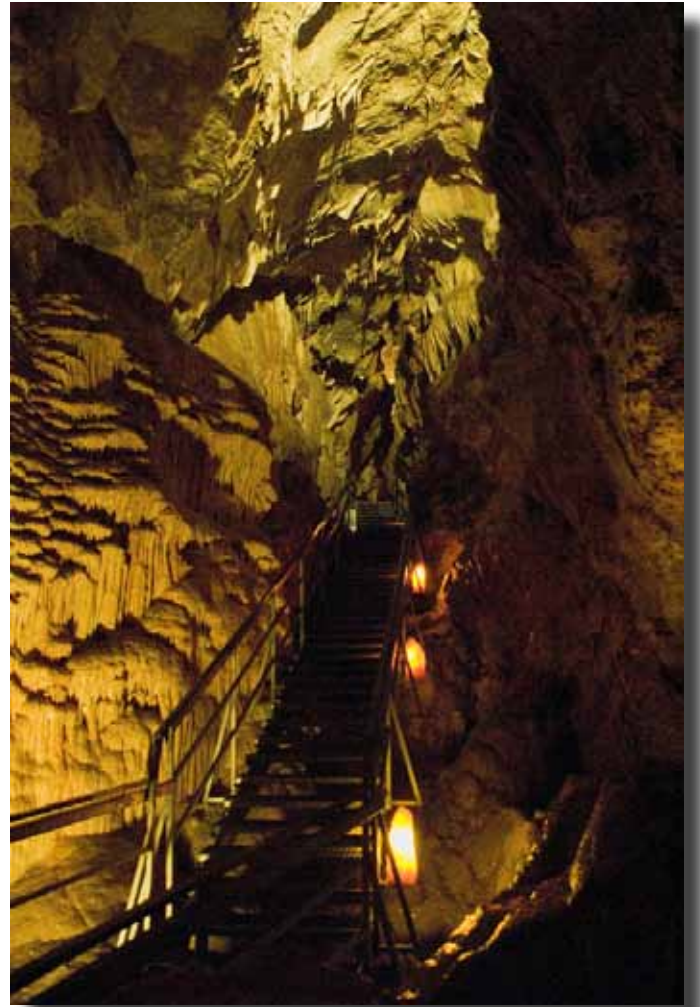
Hulen blev fundet af minearbejdere i 1890, da de var ved at bryde bly og sink inde i bjerget. Efter en sprængning åbnede der sig en 200 millions års gammel hule. I 1980'erne blev hulen gjort tilgængelig for turister. Den er således en af de nyeste drypstenshuler, man kan besøge i Europa. Turen starter med i byen Bad Eisenkappel, hvorfra man med bus ad små snoede veje kører op i 1078 meters højde. Her overtager guiderne arbejdet med at føre os den 800 meter lange tur rundt til de forskellige formationer, som selvfølgelig alle har et navn. Der er en fin lyssætning og nogle steder suppleret med musik. Starten og slutningen på rundturen går ad de gamle minegange.

Det er noget af et
tandsæt!!

Her er et usædvanligt syn.
en drypsten, der peger
opad!
Man regner med, at det er
vinden, der har formet den

Dette "vindue" viser ind til
en vandfyldt hule, der går
ca. 13 meter ind i bjerget.
vi skulle helt ned på knæ,
for at kikke ind ad hullet,
som var godt $\frac{1}{2}$ meter på
den lange led.

Så er vi ude igen - en hel del højere oppe end da vi gik ind i hulen. Denne indgang/udgang er helt sikkert fra dengang minen var i brug.

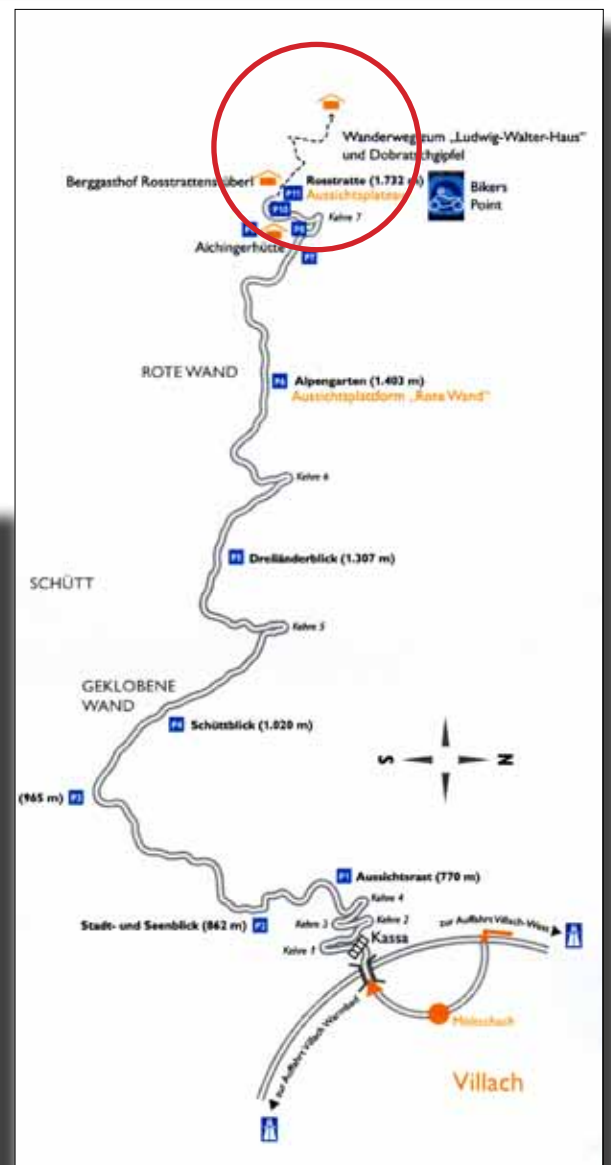
Udsigt ud over bjergene oppe fra indgangen til hulen.

Refelktioner

Vi kørte op ad Villacher Alpenstrasse. Helt op til den sidste parkeringsplads i 1.732 meters højde. Herfra fortsatte vi til fods til Ludwig-Walters Haus og Dobratschgipfel i 2.143 meters højde. En gåtur på ca. 1½ time op og 1 time ned og med en stigning på 411 meter. Vi spiste vores frokost oppe i restauranten. Da vi var færdige med det, var der så tåget, at vi intet kunne se af udsigten.

Da vi nærmede os toppen, begyndte skyerne at rulle ind over bjerget. vi nåede dog lige at se slutpunktet og få et vue ned i dalen inden tågen blev alt for slem.

På vej ned stoppede vi ved parkeringsplads nr. P6. Her er en 10.000m³ stor alpin have

Her kommer "grøn alpeost!" fra. vi var ikke klar over, at det var en plante :-)

Haven lå lige ud til en meget høj klippeside, så der var en fin udsigt ned over dalen

En udsigtsplatform ud over kløften. Desværre var vejret ikke helt klart, så der var ikke så meget at se, men langt ned, det var der!

Denne sten står som et minde om det bjergskred, der skete i 1348. Den sorte streg markerer hvor meget af bjerget, der faldt af og landede for foden af bjerget. På nederste billede er det røde det, der markerer området, der blev berørt. Stenen - og dermed os - står helt oppe, der hvor strengen begynder.

Det var den sommerferie.

Vi kørte nordpå fredag, den 22. august og nåede et godt stykke op i Tyskland. Her fandt vi en campingplads i det tidligere Øst-tyskland.

Det regnede en del om natten til den 23, men så ud til at vill klare op i løbet af næste dag. Det blev imidlertid ikke til noget, så vores plan om at kører ind på en campingplads nær Kiel, regnede bogstaveligt væk.

Fru GPS guidede os fint udenom de lange bilkøer, der var omkring Hamburg og efter et lille ophold hos Otto Duborg, kørte vi mod Hinnerup og var hjemme omkring kl 20.00 - i tørvejr.